

Hoc D. Augustin. lib. 1. de Trinit. c. 3. monet, con-
ducere ut multi, eadem etiam aliis verbis scribant,
quo adversarii intelligant, etiam in castris catholi-
corum, non unum & alterum esse, qui praelio apte-
tur, sed multas sagittas & ὄπλα τῆς εὐσεβείας sub-
lima doctorum circummagi & circumvalvi, quibus
Deus etiam posteris temporibus, πρὸς κατάρτησιν ὀχυρωμάτων,
λογισμῶν κατάρτησιν, 2. Chor. 10. 4. σβέσαι τὰ βελη τὰ πενηθὲ τὰ
πεπωρωμένα Eph. 6. 16. Ad extinguenda ignita tela diaboli, & ad
ventosa deliræ mentis dejicienda propugnacula, uti possit. Hoc
idem quidem, Apostuli passim requirunt omnes; Sed malè ap-
plicatur à Bellarm. in pref. quam Tomis suis ad Lectorem præmisit,
qui hocce, Prudentissimi & Doctissimi patris, (ut eum ibid. vo-
cat) dictorio, Classicum suis accinit, & contribules, ut antesi-
gnanus & Cardinalis armat, ad strenuè August. Conf. Ecclesias
oppugnandas, ut armis quibuscumq; & utcumq; instructi, adorirentur
communem hostem. Sed melior orthodoxis Ecclesiarū præsidibus
mens, qui hisce, Divi Augustini verbis, tirones suos, non ad in-
tempestivam scripturandi, & in profcenium Ecclesiæ quævis
effutiendi, (quod notant Bellarmini verba) effrenem libidinem,
sed, ad privatam Academicum exercitium, animare solent, usq;
dum inter Academicos parietes probè versati, adversariorum,
vultum ferre, pedem cum eis conferre, ictus cautius excipere, a-
nimosius inferre didicerint. Et hæc est causa, cur tirones ali-
liquando ipsi periculum faciant, quod cum & ego facere consti-
tuisset, elegi dictum Gen. 49. quod Patres pretiosam, in aureo mo-
nili gemmā Luth: cujus propediem sollicitabimus, Tom. 5. Wit f. 169.
Einen gewaltigen Spruch / als keiner im ganzen alten Testamente
vocat, & quanta ejus dignitas, non solum ex continuata Meta-
phora, quibus Sp. S. eam involvere, & nostram attentionem ac-
cuere voluit liquet, Moses enim, qui ab anno emortuali Jacobi
ultre: